

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

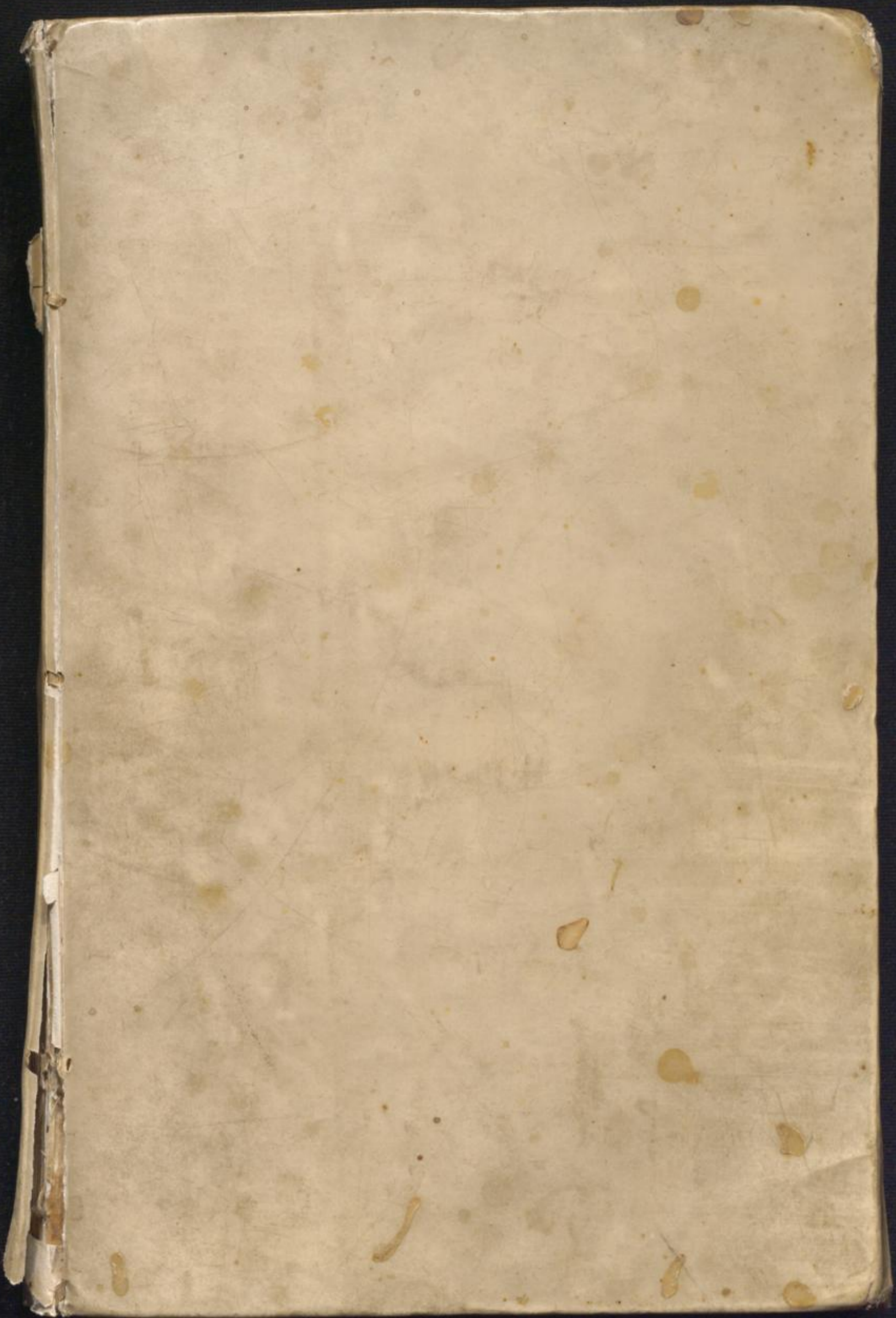
Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Carmina, Quibus Viro, Nobilissimo, Amplissimo,
Excellentissimo, Experientissimo Domino, Joh. Alberto
Sebizio, Medicinae Doctori Ac Professori Ordinario ...**

Sebisch, Johann Albert

Argentorati, 1685

[urn:nbn:de:bsz:31-135343](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-135343)

CARMINA,

Quibus
VIRO, NOBILISSIMO, AMPLISSIMO, EXCEL-
LENTISSIMO, EXPERIENTISSIMO

DOMINO,

JOH. ALBERTO

SEBIZIO,

MEDICINÆ DOCTORI AC

PROFESSORI ORDINARIO,

REIPUBLICAE ARGENTORATENSIS

ARCHATRO CELEBERRIMO,
Beatè Defuncti Pientissimo Filio,

Hospiti suo Observandissimo,

Condolentiam suam

contestantur

COMMENSALIS.

ARGENTORATI,

TYPIS JOHANNIS WELPERI.

20.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

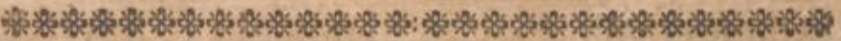

*Uijustorum hodie SEBIZIUS ul-
tima sumit,
Lustra is per novem vixerat,
atq; decem
Vixerat & fuerat longissima
tempora vita;
Hoc rarum, simul, est, vivere,
& esse diu.*

*Vixit honoratus, gnatorum germina vidit,
Quò plures ipsum nunc decorant lacruma.
Crede mihi, extinctum est Medicorum nobile
lumen,
Lumen, quod multis profuit artis ope.
Et tamen extinctum radios dispergere perget
Per sua curarum commoda, Scripta puto.
Consumtus verè est, veluti consumitur ignis:
Non sortem sensit, non violenta necis
Quod super est, laudes ejus sine fine virebunt,
Dum cubat in gremio, sicque quiescit, Abra.*

Johannes Adamus Zufner

Zufneregg ad Wurzenfels, Carinthius.

*SI quod ullum esset medicamen ullis
Contra vim mortis Medicis in hortis;
Non hic in bustò celebris jaceret
Arte Machaon.*

*SI Viri spectas senioris annos,
Esse non sanè nihil est necesse,
Quod queat (sed sit sine labe dictum!)
Ludere mortem.*

*Nunc eat, quicumque cupit senectam
Consequi multam, colat ista, quorum
Præmium vitam DEUS ordinavit;
Noxia vitet.*

Georgius Andreas Zufner

Zufneregg ad Wurzenfels, Carinthius.

Deni-

D Enique tango scopum, nunc occupo deniq;
portum!

O præclara dies, quâ nacta est fabula finem
Scenæ prolixæ, quâ post tot vota resolvor
Hâc compage meâ, toties minitante ruinam.

Ne lacrymans adstet, ne quis mea funera plan-
gat!

Sat, reor, hanc vixi vitam, vix tædia cavi.

Quantum deest seculo, quod grandis terminus ævi:

Quos non hâc ætate fuit subiisse necessum

Humanos casus? O multa, ô plurima vidi,

Quæ volui, quæ non volui. Num vita suprema

Vita mihi fuerat, non morte molestior? annon

Quod spatii poterant placidè requiescere membra

In gremiò terræ, thalamò tumultata jacebant,

Spes juxtaq; moræ tractus seq; ipsa gravata?

Dum licuit, (licuitq; diu,) mea profuit artis

Vis multis; juvi calamò, juviq; medelâ.

Ore; facundò. Dudum mea pensa peregi.

Sed Vir, qui mecum sociatam lampada gessit,

Et post me gestat, constante vigore perennet,

Filius ille meus, quem sic vidisse beatum,

Conspicuumq;, meæ visa est pars optima fortis.

Per Te, qui fueras mihi delictumq; decusq;,

Perq; Tuos Natos, & qui nascentur ab illis,

Per Vos perpetuò vivam, mea Pignora, quamvis

Ad mea luminibus clausis primordia cedam

Terræ, visurus nunquam, nunquamq; videndus.

Ultima quisq; alius capiat mea verba superstes;

Me quoq; quod fuerant mortales, suntq;, fuisse:

Omnes, quemque suò, quod sum, fore tempore:

sed non

Id quod ego quondam fueram, quoscunq; futuros!

Sub personâ Beati Nostri

cecinit

Joannes Marxius,

Norib.

.finis.

